EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 19.5.2015
COM(2015) 216 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Forslag til en interinstitutionel aftale om bedre regulering

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Forslag til en interinstitutionel aftale om bedre regulering

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 295, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (de tre institutioner) bekræfter, at de under udøvelsen af deres beføjelser og i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i traktaterne, lægger stor vægt på "fællesskabsmetoden", gennemsigtighed i lovgivningsprocessen, demokratisk legitimitet, principperne om nærhed og proportionalitet, retssikkerhed og enkelhed, klarhed og konsistens, når de udarbejder lovgivning.

(2) De tre institutioner erkender, at de har et fælles ansvar for at opnå bedre regulering, at sikre, at EU-lovgivningen fokuserer på områder, hvor den kan give størst merværdi, er så effektiv og virkningsfuld som muligt med hensyn til at nå fælles politikmål, er så enkel og klar som muligt, giver de mindst mulige byrder for interessenterne og er indrettet således, at den er let at gennemføre i national lovgivning og let at anvende, og at den kan styrke konkurrenceevne og bæredygtighed i Unionens økonomi.

(3) De tre institutioner peger igen på den rolle og det ansvar, som de nationale parlamenter har ifølge traktaterne, og som fremgår af protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union og af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(4) De tre institutioner mener, at brugen af høringer blandt interessenter, efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning og konsekvensanalyser af nye initiativer vil medvirke til at nå målet om bedre regulering.

(5) De tre institutioner minder om Unionens forpligtelser til kun at lovgive, når og i det omfang det er nødvendigt, sådan som det fremgår af artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

(6) De tre institutioner understreger, at målene om at forenkle EU-lovgivningen og mindske regelbyrden fortsat bør tilstræbes, uden at det må være til skade for Unionens politikmål, sådan som det er angivet i traktaterne, eller for beskyttelse af det indre markeds integritet.

(7) Denne aftale supplerer følgende eksisterende aftaler og erklæringer om bedre regulering, som de tre institutioner fortsat fuldt ud vil følge:

– Interinstitutionel aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster[1].

– Interinstitutionel overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse[2].

– Interinstitutionel aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter[3].

– Fælles erklæring af 13. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure[4].

– Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter[5].

(8) Nærværende aftale afspejler ligevægten mellem de respektive kompetencer hos Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen som fastsat i traktaten. Den griber ikke ind i rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen[6],

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

I. Fælles tilsagn og mål

1. Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen (de tre institutioner) erklærer sig hermed enige om at ville fortsætte med bedre regulering ved hjælp af en række initiativer og procedurer, som fremgår af denne interinstitutionelle aftale.

II. Programmering og planlægning

2. De tre institutioner er enige om at ville styrke Unionens årlige og flerårige programmering på linje med artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, ifølge hvilken Kommissionen har til opgave at indlede årlig og flerårig programmering.

3. Kommissionen vil udveksle synspunkter med Europa-Parlamentet og Rådet inden vedtagelsen af sit årlige arbejdsprogram ud fra et skriftligt bidrag fra Kommissionens formand, hvoraf det fremgår, hvilke hovedelementer der vil være rettesnor for forberedelsen af Kommissionens arbejdsprogram. For at gøre det lettere med planlægningen på længere sigt vil de tre institutioner udveksle

[1] *EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.*

[2] *EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1.*

[3] *EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.*

[4] *EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.*

[5] *EUT C 369 af 17.12.2011, s. 15.*

[6] *EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.*

synspunkter om flerårige prioriteter på grundlag af Kommissionens formands politiske retningslinjer.

4. Kommissionen vil tage nøje hensyn til de anmodninger, som kommer fra Europa-Parlamentet eller Rådet angående fremlæggelsen af lovgivningsforslag. Hvis Kommissionen ikke fremsætter noget forslag, giver den den pågældende institution en begrundelse herfor.

5. Ud fra Kommissionens arbejdsprogram vil de tre institutioner hvert år blive enige om en liste med forslag, som vil blive højt prioriteret i lovgivningsprocessen. Listen vil omfatte forslag om opdatering eller forenkling af eksisterende lovgivning og om mindskelse af regelbyrden især for små og mellemstore virksomheder.

6. Kommissionen vil give nærmere oplysninger om hvert punkt i sit arbejdsprogram og vil regelmæssigt foretage opdatering af sin planlægning i løbet af året. Kommissionen vil regelmæssigt rapportere til Formandskonferencen og Rådet for Almindelige Anliggender om implementeringen af Kommissionens arbejdsprogram for det pågældende år.

III. Anvendelse af værktøjer til bedre regulering

Konsekvensanalyse

7. De tre institutioner er enige om, at konsekvensanalyser er et positivt bidrag til forbedring af kvaliteten af EU-lovgivningen. De mener, at der i en konsekvensanalyse bør ses på eksistensen, omfanget og konsekvenserne af et problem og på, om det er nødvendigt med tiltag fra Unionens side. De skal også foreslå alternative løsninger, hvor de vurderer de økonomiske, miljømæssige og sociale indvirkninger under anvendelse af både kvalitative og kvantitative analyser. Konsekvensanalyser bør være baseret på den bedst tilgængelige dokumentation og stå i et rimeligt forhold til deres omfang og fokus.

8. Kommissionen vil foretage konsekvensanalyser af de initiativer, som den fremsætter, og som forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale indvirkninger. I forbindelse med konsekvensanalyserne vil interessenter blive hørt, sådan som det er fastsat i Kommissionens minimumsstandarder. Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol vil foretage kvalitetskontrol af disse konsekvensanalyser. De endelige resultater af konsekvensanalyserne vil blive gjort tilgængelige for Europa-Parlamentet, Rådet og de nationale parlamenter og for offentligheden generelt sammen med udtalelserne fra Udvalget for Forskriftskontrol i forbindelse med vedtagelsen af Kommissionens forslag.

9. Europa-Parlamentet og Rådet vil starte deres behandling af Kommissionens forslag med at se på Kommissionens konsekvensanalyse.

10. Forud for vedtagelsen alle væsentlige ændringer af Kommissionens forslag, vil Europa-Parlamentet og Rådet på ethvert trin i lovgivningsproceduren foretage en konsekvensanalyse af ændringen. Som en generel regel vil Kommissionens konsekvensanalyse være udgangspunkt for den videre konsekvensanalyse. Kommissionen kan på eget initiativ eller på opfordring fra Europa-Parlamentet eller Rådet bistå Europa-Parlamentet og Rådet i deres arbejde med konsekvensanalyser ved at forklare om sin egen analyse og dele de data, der er anvendt, eller i givet fald supplere sin oprindelige konsekvensanalyse.

11. Hver af de tre institutioner beslutter selv, hvordan arbejdet med konsekvensanalyse skal organiseres, blandt andet med hensyn til interne organisatoriske ressourcer og kvalitetskontrol. Formålet med konsekvensanalyser er at understøtte beslutningstagningen i den enkelte institution under fuld hensyntagen til hver enkelt institutions rolle og ansvar.

12. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om, at lovgivningen bør være forståelig og klar; være sådan, at parterne har let ved at forstå deres rettigheder og pligter; stille passende krav om indberetning, overvågning og evaluering; ikke give uforholdsmæssige omkostninger; og være praktisk gennemførlig. Den enkelte institution kan indkalde en uafhængig instans til at foretage en vurdering af de nævnte faktorer i tilfælde af en væsentlig ændring af Kommissionens forslag. Denne vurdering bør gøres færdig og tilgængelig for offentligheden inden for en rimelig tid og inddrage alt allerede eksisterende arbejde med konsekvensanalyse. Hver af institutionerne skal udpege et medlem til denne instans. Medlemmerne skal kunne påvise, at de har den fornødne specifikke ekspertise til at udføre de pågældende analyser, de må ikke have interessekonflikter og skal handle uafhængigt af den udpegende myndighed.

13. Formålet med konsekvensanalyser og samarbejdet omkring dette arbejde er for de tre institutioner at sikre, at der vil være oplysninger tilgængelige om indvirkningerne af den vedtagne retsakt, der kan bruges som grundlag for efterfølgende evaluering.

Høring af interessenter og feedback

14. Høring af interessenter er en integrerende del af bedre regulering. Kommissionen vil foretage høringer ud fra de minimumsstandarder, der er blevet fastlagt. Der vil være offentlige internetbaserede høringer, hvor kan indhentes synspunkter og oplysninger fra interesserede parter. Resultaterne af hver enkelt høring vil blive offentliggjort.

15. Efter at Kommissionen har vedtaget sit forslag og den hertil knyttede konsekvensanalyse, vil interessenterne i en periode på otte uger få lejlighed til at give deres mening til kende, hvilket vil ske sideløbende med den høring, som skal foregå af nationale parlamenter, hvor disse kan fremsætte deres holdninger til spørgsmål, der måtte vedrøre nærhedsprincippet, bortset fra i hastende tilfælde, og uden at det griber ind i særlige regler, der gælder for Kommissionens forslag i henhold til artikel 155, stk. 2, i TEUF. De indsamlede holdninger vil blive forelagt for medlovgiverne i starten på lovgivningsprocessen.

Efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning

16. Kommissionen vil i sin evalueringsprogrammering i videst muligt omfang overholde den tidsplan for rapporter og revision af bestemmelser, der er fastsat i

EU-lovgivningen. Europa-Parlamentet og Rådet vil blive underrettet om Kommissionens flerårige planlægning af evalueringer af eksisterende lovgivning.

17. De tre institutioner understreger betydningen af, at der er størst mulig konsistens og sammenhæng i tilrettelæggelsen af arbejdet med at evaluere udfaldet af EU-lovgivning, hvilket også omfatter høring af offentligheden og af interessenter.

18. De tre institutioner er enige om, at forslag om omfattende ændringer eller udvikling af EU-lovgivning bør have rodfæste i en solid forhåndsevaluering af eksisterende loves og politikkers effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi. Sådanne evalueringer kan danne grundlag for konsekvensanalyse af muligheder for yderligere tiltag. Til støtte herfor er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om, at der skal indføres krav om overvågning, evaluering og indberetning i al lovgivning. Der kan i givet fald være tale om målbare indikatorer, hvormed der kan indhentes bevis for lovgivningens praktiske virkninger.

19. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om, at alle udgiftskrævende og ikkeudgiftskrævende EU-aktiviteter bør evalueres på en forholdsmæssig måde. Tidsplanen for evalueringen bør fastsættes ud fra tiltagets livscyklus, de operationelle og strategiske beslutningstagningsbehov, generelle krav til evaluering, som de fremgår af finansforordningen samt alle specifikke krav, der måtte fremgå af retsgrundlaget for de relevante tiltag. Derfor vil de tre institutioner systematisk gøre, hvad de kan for anvende revisionsklausuler. I de tilfælde, hvor en lovgivning kun skal gælde for en bestemt periode, vil der blive anvendt udløbsklausuler.

IV. Lovgivningsinstrumenter

20. Kommissionen vil forklare sit valg af lovgivningsinstrument over for Europa-Parlamentet og Rådet i en begrundelse, som vedhæftes de forslag, som den forelægger. Kommissionen vil også i sine begrundelser forklare, hvordan de foreslåede foranstaltninger lever op til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og er forenelige med grundlæggende rettigheder. Kommissionen vil også gøre rede for både omfanget og resultaterne af høringen af interessenter, efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning og den gennemførte konsekvensanalyse.

V. Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

21. De tre institutioner understreger, hvor vigtig en rolle delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter spiller i lovgivningen. De hører til blandt værktøjerne til bedre regulering og er medvirkende til, at lovgivningen bliver mere enkel og tidsvarende, og til en effektiv og hurtig gennemførelse heraf.

22. De tre institutioner er nået til enighed om vedhæftede "fælles forståelse vedrørende delegerede retsakter". I overensstemmelse med denne fælles forståelse og for at opnå større gennemsigtighed og bedre høringer vil Kommissionen, inden den vedtager delegerede retsakter, samle al nødvendig ekspertviden blandt andet gennem høring af eksperter fra medlemsstaterne og gennem offentlige høringer. Desuden vil Kommissionen, når der er behov for en bredere ekspertise i starten af forberedelsen af udkast til gennemførelsesretsakter, gøre brug af ekspertgrupper, høre særlige interessenter og/eller foretage offentlige høringer, hvor det er relevant.

23. De tre institutioner er enige om, at de ikke i EU-lovgivningen vil tilføje ekstra procedurekrav, sui generis-procedurer eller ekstra roller for udvalgene, ud over dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[7] om, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

VI. Koordinering af lovgivningsprocessen

24. De tre institutioner er enige om, at de vil forbedre koordineringen af deres lovgivningsarbejde.

25. Som fastsat i den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure er de tre institutioner enige om, at de vil forbedre koordineringen af deres forberedende og lovgivende arbejde i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure. De er også enige om at ville offentliggøre det på en hensigtsmæssig måde.

26. Europa-Parlamentet og Rådet vil blandt andet sammen med Kommissionen for hvert lovgivningsforslag forsøge at fastlægge en tidsplan for de forskellige trin, der skal føre til den endelige vedtagelse af hvert enkelt lovgivningsforslag. I denne tidsplan vil også indgå passende brug af andenbehandling. I givet fald kan de tre institutioner blive enige om at koordinere deres indsats og fremskynde selve vedtagelsen af lovgivningen, både under institutionernes interne forberedelse og under de interinstitutionelle forhandlinger.

27. De tre institutioner vil regelmæssigt underrette hinanden om deres arbejde under hele lovgivningsprocessen og om igangværende forhandlinger mellem dem selv indbyrdes via passende procedurer, blandt andet dialog mellem Europa-Parlamentet, i udvalg og på plenarforsamlinger, og Rådets formandskab og Kommissionen.

28. De tre institutioner vil sørge for, at der er en passende grad af gennemsigtighed i lovgivningsprocessen, blandt andet gennem trilaterale forhandlinger mellem de tre institutioner.

29. Af hensyn til effektiviteten vil de tre institutioner sørge for en bedre synkronisering af behandlingen af lovgivningsforslag hos de forberedende organer i Europa-Parlamentet og Rådet.

VII. Implementering og anvendelse af EU-lovgivning

30. De tre institutioner opfordrer medlemsstaterne til at anvende EU-retten hurtigt og korrekt. I særlige tilfælde vil det være anbefalet at benytte samme datoer for starten på anvendelsen af lovgivning i medlemsstaterne samt et begrænset antal datoer om året. Fristen for gennemførelse i national ret af direktiver vil blive så kort som muligt og generelt ikke være på over to år.

31. De tre institutioner opfordrer medlemsstaterne til, når de vedtager foranstaltninger til gennemførelse i national ret af EU-lovgivning eller til gennemførelse af EU-budgettet, at give offentligheden klar information om de nationale foranstaltninger.

---

[7] EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Medlemsstaterne bør navnlig så vidt muligt gøre det helt klart, hvilke aspekter der er en nødvendig konsekvens af EU-lovgivningen eller reglerne for budgetgennemførelse, og hvilke andre ekstra elementer af indholdsmæssig og/eller proceduremæssig art, som de måtte beslutte at tilføje på nationalt, regionalt eller lokalt plan. Før medlemsstaterne vedtager sådanne ekstra indholdsmæssige eller proceduremæssige regler, bør de foretage en vurdering af konsekvenserne heraf, navnlig hvad angår de administrative byrder for virksomheder, myndigheder og borgere, og de bør give en begrundelse, som specifikt omhandler disse ekstra elementer. Medlemsstaterne bør i deres notifikationer om gennemførelsen skelne mellem regler og procedurer, som benyttes ved gennemførelsen af direktiver, og ekstra regler og procedurer.

32. Kommissionen vil hvert år underrette Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af EU-lovgivningen.

33. De tre institutioner opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med Kommissionen om at indhente oplysninger og data, som er nødvendige for at kunne overvåge og evaluere gennemførelsen af EU-retten. De tre institutioner minder om og understreger betydningen af de to fælles politiske erklæringer fra 28. september og 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter, som ledsager notifikationen af gennemførelsesforanstaltninger.

VIII. Forenkling

34. De tre institutioner er enige om hele tiden at samarbejde for at ajourføre og forenkle lovgivningen og mindske regelbyrden for virksomheder, myndigheder og borgere. De vil benytte Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (REFIT) eller ethvert andet kommende program med en tilsvarende målsætning som grundlag for dette arbejde. Kommissionen vil undersøge, inden for hvilke områder i nuværende lovgivning der kan ske forenkling eller byrder kan mindskes, og fremsætte forslag desangående, blandt andet ved at ophæve forældede retsakter og ved at omarbejde eller erstatte retsakter, hvor det er nødvendigt. Der vil blive set på, hvor meget regelbyrden kan mindskes, når der er mulighed for det som led i REFIT-programmet, ud fra input fra medlemsstaterne og interessenter. I Kommissionens arbejdsprogram vil det blive angivet, hvilke forslag Kommissionen vil fremsætte for at mindske regelbyrden, og hvilke verserende forslag der vil blive trukket tilbage.

IX. Gennemførelse og overvågning af denne aftale

35. De tre institutioner vil tage de fornødne skridt til at sikre, at de har de midler og ressourcer, der er nødvendige for at kunne gennemføre denne aftale på bedste måde.

36. De tre institutioner vil overvåge gennemførelsen af denne aftale regelmæssigt, blandt andet gennem årlige drøftelser i Formandskonferencen og Rådet for Almindelige Anliggender.

X. ERSTATNING

37. Denne interinstitutionelle aftale erstatter den interinstitutionelle aftale fra 2003 om bedre lovgivning[8] og den interinstitutionelle fælles indstilling til konsekvensanalyse fra 2005.

[8] EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.